

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย.
- กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กุลแก้ว คล้ายแก้ว. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตลำนํ้าซึก อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- กุลแก้ว คล้ายแก้ว. (2552). บทสังเคราะห์ธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนต้นแบบ: “วิสาหกิจชุมชนล่องแก่งลำนํ้าซึก อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก” (ออนไลน์). แหล่งที่มา www.ms.psu.ac.th
- คำพัน เชิดไชย. (2553). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนบ้านผาชัน ตำบลลำโรง อำเภอโพธิ์ไทย จังหวัดอุบลราชธานี.
- ชัยพล ทรงสุนทรวงศ์. (2545). การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยพล ทรงสุนทรวงศ์. (2546). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2535). การบริหารการพัฒนา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงคุณ จันทรและคณะ. (2552). รายงานการวิจัย เรื่อง คุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2547). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา หุตานวัตร. (2546). การพัฒนาองค์กรชุมชน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
- นำชัย หนูผล. (2542). แนวคิดและวิธีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เอกสารประกอบการสอน คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- บัณฑกร อ่อนคำ และวิริยา น้อยวงศ์ นยางค์. (2533). ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชนบทประสบการณ์ของประเทศไทย. ภาควิชาการพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: บริษัทเพรส แอนด์ดีไซน์ จำกัด.
- ภราเดช พัทธวิเชียร. (2543). **การวางแผนตลาดการท่องเที่ยว: เอกสารประกอบการสอน**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรพร จันตะนี. (2551). **รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของชุมชน: กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนเห็ดตับเต่า ตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2545). **หลักการพัฒนากิจการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน: เอกสารประกอบการบรรยาย**. กรุงเทพฯ: อนุสาร อสท.
- เรวัต สิงห์เรือง. (2549). **การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแก่งสะพือแบบมีส่วนร่วม เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ลีลาภรณ์ นาคทรพรพ. (2538). **ระบบการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนอีสานใต้บนทบรี**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วงศ์พรหม พรหมวงศ์. (2544). **เศรษฐกิจชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอสามก้าง จังหวัดเชียงใหม่**. รายงานการวิจัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). **การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ**. กรุงเทพฯ: นิธิธรรม.
- วีระศักดิ์ คุ้มยานะ. (2554). **การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่**. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- วุฒิชัย หลีกเมือง. (2546). **“ประชาสังคมเพื่อการพัฒนากระบวนการชุมชนเข้มแข็ง”** (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.argi.ac.th/trfn/brain>
- สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์. (2533). **รากฐานแห่งชีวิต = วัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สุจิตราภา พันธุ์วิไล และธีรเทพ ชนโมตรี. (2550). **ศักยภาพและความต้องการในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนในจังหวัดเชียงราย**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุธาทิพย์ เข็มน้อย. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา : ตลาดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม**. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวิทย์ ชีรสอวต. (2533). รายงานการวิจัยเรื่องศักยภาพของชุมชนอีสาน : กรณีศึกษาบ้านฝาง.

ขอนแก่น. สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา และสถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2514). “การบริหารกรุงเทพมหานคร” สารานุกรมการบริหารสถาบัน

บัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร เกษมสุวรรณการพิมพ์

อรรณพ พันธุ์เนตร. (2541). การประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวของประชาชน: กรณีบ้านหาดไคร้ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย.

การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนุชาติ พวงสำลีและ อรทัย อาจอ่ำ. (2539). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

